

LVI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Handelsregistre, Firma og Procura.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 22de Marts 1888.)

Nærværende Lovforslag, der er forbedret af en Kommission, hvis Medlemmer ere udnævnte af de danske, norske og svenske Regjeringer, er forelagt Rigsdagen under den paa dets internationale Karakter beroende Forudsætning, at det kræver Vedtagelse uden Ændringer.

Idet Thinget saaledes ifkun har Valget imellem enten at vedtage Lovforslaget i uforandret Skikkelse, eller ikke at vedtage det, formener Udvalgets Flertal (Alberti, Dønnergaard, S. Hansen (Svendborg Amts 2den Valgkreds), N. S. Larsen, Leth, N. Nielsen, Dusen og Schøth), at der ikke foreligger tilstrækkelig Grund til at vedtage Lovforslaget.

Til Begrundelse heraf skal Flertallet bemærke Efterstaaende.

Flertallet erkjender fuldt ud Ønskeligheden og Gavnligheden af saadanne Lovgivningsarbejder, der have det Diemed paa dertil stiftede Omraader at tilvejebringe ensartede Retstilstande i de tre skandinaviske Riger. Det er imidlertid ikke lykkedes Kommissionen i det foreliggende Tilfælde at løse denne Opgave. Efter at nemlig Kommissionen i sine Motiver (Side 1—9) først har givet en Fremstilling af Bestemmelserne i

den danske Lov af 23de Januar 1862 „om Benyttelse af Firmaer samt af Guldmagter til at underskrive per procura m. m.“ og af den ifølge Kommissionen tildels med dette Forbillede givne norske Lov af 3die Juni 1874 om Firmaregistre, gaar Kommissionen dernæst over til (Side 9—11) at stildre, hvad der efter svensk Ret gjælder paa dette Omraade, hvorefter det hedder (Side 11—12):

„Ved Udarbejdelsen af det foreliggende Udkast har det selvsjælgelig ikke kunnet være „Andet, end at de Forskjelligheder i den materielle Selskabsret, som adskille Danmark „og Norge fra Sverig, og særlig ogsaa den „Omstændighed, at i Sverig dette Omraade „i alt Fald tildels er ordnet ved udtrykkelige Lovbestemmelser, medens saadant ikke „er Tilfældet i de to førstnævnte Lande, har „maattet lægge de Komiterede betydelige „Banskeligheder i Veien, idet vor Opgave, „foraaavidt den gik ud paa at udarbejde Bestemmelser om Firmaers Registrering, var „indskrænket til Tilvejebringelsen af Bestemmelser af formel Natur, saaledes at derimod „enhver Forandring i Landenes materielle Ret „maatte være forbeholdt senere Forhandlinger. Naar ikke desmindre Udkastene for de to „første Kapitlers Bedkommende, der indehol-